

Anmeldelse: THE CHEYENNE ARE LEAVING på Teatret ved Sorte Hest

Fotooraf: Aleksandar Mastilo.

Der står en lænestol midt i stuen. Bøger ligger spredt rundt omkring, men ellers er der intet, ud over en optager som hovedpersonen, Noel, en forfatter, indtaler sine historier til. Vi får fornemmelsen af, at han sidder der tit, kun afbrudt af dørtelefonen, der ringer fra tid til anden, men han lukker ingen ind. Noel har forskanset sig bag sit skriveri, selv om verden udenfor er af lave. De fleste andre har forladt huset og denne del af byen. Der er udbrudt krig. Men pludselig står der en mand udenfor. Vi ser ham gennem den matterede glasrude i døren. Noel har ikke lyst til at lukke ham ind, men den fremmede har en hilsen med fra Dolores, og det får ham til at åbne. Manden – eller det er rettere en ung fyr Leon – er på flugt og har trodset kuglernes regn for at nå frem til forfatteren. Leon er fan af forfatteren, og får i første omgang lov til at overnatte, mod at han er væk igen næste morgen. Leon lover ikke at røre noget, men da han finder Dolores breve stukket ind i en bog, læser han dem i nattens løb. Dolores og Noel har en fortid sammen.

De to mænd er lukket inde med hinanden, som to skibsbrudne på en øde ø. Noel er som udgangspunkt skråsikker og afklaret om sin egen position, der i lejligheden, men omverdenen er ved at hale ind

på ham. Noels tid er ved at rinde ud. I løbet af deres samtaler kommer de tættere på hinanden og bliver klar over deres gensidige afhængighed, hvis de skal overleve krigen, der hele tiden rykker nærmere, og tvinger dem til at tage en beslutning om, hvad der skal til, hvis de skal overleve.

Stykket er skrevet af den dansk/serbiske dramatiker Tanja Mastilo, som The Why Not Theatre har haft flere vellykkede samarbejder med, hvoraf teatrets næstsidste forestilling, MAIREAD var ypperlig. Begge er de instrueret af Nina Larissa Bassett, der har et sikkert greb om teksterne og smukt har bragt dem til live på Teatret ved Sorte Hest. Nathan Meister er forfatteren og Joe Young er den unge mand. De spiller flot og dedikeret. Deres spil er meget nuanceret. Den tilsyneladende ældre forfatter er nonchalant på en næsten provokerende måde overfor den yngre, Leon, der med sine sammenbrud bliver et billede på, hvad krigen gør ved mennesker. Det er rystende spillet. De to er gode sammen i Nina Bassett Larissas instruktion.

Fotoaraf: Aleksandar S. Mastilo.

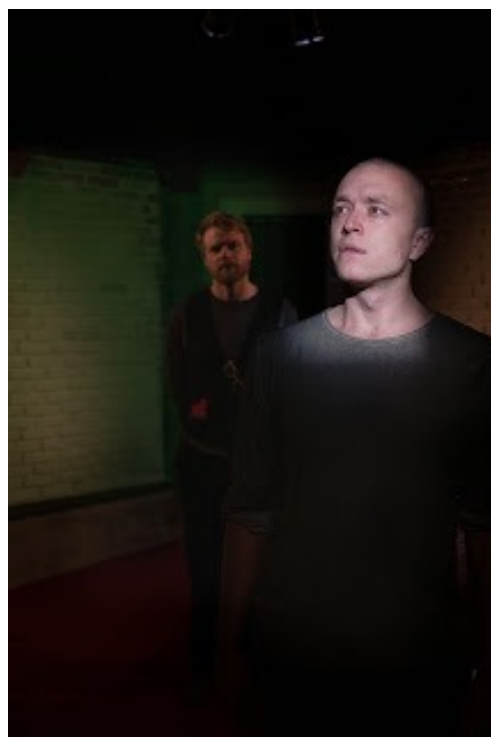
Fotograf: Aleksandar S. Mastilo.

THE CHEYENNE ARE LEAVING er en krigshistorie, en belejringshistorie, hvor alle geografiske kendetegn er fjernet. Tidsmæssigt kunne den foregå til alle tider. Det kunne ligefrem næsten være en fremtidsfortælling.

Hånden på hjertet, så var jeg slet ikke grebet på samme måde som med Tanja Mastilos foregående forestilling, MAIREAD. Det føltes som om teksten, selv om den blev godt spillet af de to, ikke rigtig nåede mig, men da jeg vågnede næste morgen, føltes det som om at teksten først da langsomt var ved at åbne sig for mig, og op af dagen bredte den sig yderligere.

Det er forunderligt med teateroplevelser, for det kan synes magisk, når det lykkes, og samtidig opleves nærmest fysisk uudholdeligt, når det ikke sker. Men forestillingen sneg sig ind på mig, og satte sig fast i mig dagen efter. Det er pudsigt at nogle oplevelser gør det, også selv om jeg gik uforløst fra teatret, selv om alting var forløst så upåklageligt. Alt det udefrakommende er kogt ned til lyden af skud og bomber, der nærmer sig. Lejligheden, hvor de to befinder sig, opleves som en dykkerklokke virkeligheden truer med at smadre hvert øjeblik det skal være. Scenografien og lyssætningen af Peter Rasmussen er enkel, men betagende.

Forestillingen ikke er lige så stærk som The Why Not Theatres forrige to opsætninger på Teatret ved Sorte Hest, den mageløse DANCE WITH ME, der lige akkurat nåede at spille en uges tid inden corona-nedlukningen tidligere på året, og MAIREAD, der var magisk og forunderlig mystisk.

Fotograf: Aleksandar S. Mastilo.

Mastilo har bibeholdt det tidsløse og noget abstrakte i THE CHEYENNE ARE LEAVING, men har også givet sig ordene meget mere i vold, og jeg foretrækker det mere ordknappe i MAIREAD, men det er selvfølgelig en smagssag. Det er en forestilling, der tydeligvis har stærkt bud til os om, hvordan vi forholder os til os selv og hinanden, når de første skud bliver løsnet. I dramatikerens hjemland skete det samme. Det beskriver hun i programteksten til forestillingen: "Ingen troede at der kunne komme krig. Nej, da ikke her os. Ikke her." Men det skete alligevel. Både i Ex-Jugoslavien og på scenen i den flotte forestilling THE CHEYENNE ARE LEAVING.

THE CHEYENNE ARE LEAVING
af Tanja Mastilo

Gæstespil af The Why Not Theatre
på Teatret ved Sorte Hest

13. november – 5. december 2020
90 minutter

Medvirkende: Nathan Meister og Joe Young

Instruktør: Nina Larissa Bassett

Scenograf: Peter Rasmussen

Lysdesigner: Peter Rasmussen

Producent: Why Not Theatre Company

Fotograf: Aleksandar Mastilo

Forestillingen spilles på letforståeligt engelsk.